

uspeh osta daleko iza uspeha drugih njihovih radova. Ta je primamljivost izazvala ranije i Andru Gavrilovića (romani: Prve žrtve, Banjsko zlato, Despotova vlastela, zbirka: Ašinske priče) na polje takih radova, posle kojih nije bilo novijih, većih pojava. —

Svi se slažu da je šteta, što je odavno prestao objavljivati svoje pripovetke Milovan Dj. Glišić, koji je priličnim brojem takih radova (dve zbirke i veći broj rasturenih) zainteresovao čitaoce svih redova originalnim posmatranjem, vešto pogodjenim manirom i duhovitim humorom. —

Kao zasebni tipovi stoje Stefan Mitrov Ljubiša (1824 do 1878.) i Milan Dj. Milićević, koji su se u zrelih godinama javili pripovetkom. Jak pripovedački talenat Ljubišin iskazan je u pripovetkama iz primorskog srpskog života. U njima je obično događaj, o kome se u narodu priča, način je kazivanja narodski, pa ipak je sve to — vidi se po svakoj rečenici — prošlo kroz ruke vešte u odabiranju dragocenog od običnog kamenja. To im i jeste glavna karakteristika. — Milićević je takodjer saopštavao tek ono što je bilo u stvari ili se kao takvo kazuje. Posle većih i važnih etnografskih radova došli su iz pera njegova ovi manji prilozi kao epizode, koje na svoj način dopunjuju ukupnu sliku. — — —

U pretpostavci, da sam ovim vrstama pripremio čitaoca za zajedničko pregledanje novije i po tom najnovije pripovetke u Srba, predjimo na stvar!

(Dalje prih.)

Pri vinu.

In ko nam bol srce razdvaja,
pa v roke čaše polne spet!
Ko z vinom duša se napaja,
tako lahko pozabiš svet!

Tako lahko pozabiš solze,
pekoči lek pekočih ran —
in tebe ž njimi, neumljiva,
ki si jih zvabila na dan.

A. Gradnik.

